

ת"פ 63155/05 - מדינת ישראל נגד מוסא וחש

בית המשפט המחוזי בחיפה
ת"פ 23-63155 מדינת ישראל נ' וחש(עוצר)

לפני:	כבוד השופט גיל קרחבום
בעניין:	המאשימה
נגד:	מדינת ישראל
הנאשם:	מוסא וחש (עוצר)

גמר דין

כללי

1. הנאשם הודה והורשע במסגרת הסדר טיעון בכתב אישום מתוקן בעבירות של החזקה ונשיאות נשק - עבירה לפי סעיף 144(א) (רישא + סיפא) וסעיף 144(ב)(רישא + סיפא) לחוק העונשין, עבירה של ירי באזרע מגורים - עבירה לפי סעיפים 340א(ב)(1) רישא + (2) לחוק העונשין.

הסדר הטיעון מתייחס לתיקון כתוב האישום ואינו כולל הסכומות לעניין העונש שיוטל על הנאשם.

עובדות כתוב האישום המתוקן

2. במועד הרלבנטי לכתב האישום התגorer הנאשם בישוב פוראדים ביחד עם בני משפחתו. אחמד מרעי, יליד 1987, מתגורר בסמיכות לנאשם ובני משפחתו (להלן: "אחמד").

ביום 08/05/23, בשעות הצהרים, התפתחה ויכוח בין אביו של הנאשם לאחמד על רקע פינוי פסולת בקרבת ביתם . ביום 09/05/23, בסמוך לשעה 13:30, על רקע הסכסוך, גמלה בליבו של הנאשם החלטה לירות לעבר ביתו של אחמד, על מנת להפיחדו או להקניטו. לצורך מימוש ההחלטה, יצא הנאשם מביתו כשהוא לובש ג'לביה ארוכה, על ראשו כאפיה המכסה את פיו ואפו, עוטה על ידי כפפות צבע שחור, מחזיק בידי תת מקלע מאולתר מסווג קרבו ומחסנית תואמת טעונה בשלושה כדורים תואמים, וזאת ללא רשות על פי דין להחזקתם ונשיותם. תת המקלע, המחסנית והתחמושת מהווים ייחודיים כל' נשק שסוגל לירות כדור ושבכוו להמית אדם (להלן: "הנשק"). הנאשם עמד בגרם המדרגות ביתו סמוך לביתו של אחמד וירה באוויר כדור אחד בלבד, באזרע מגורים ובאופן שיש בו כדי לסכן אדם וזאת בכוונה להפיחד את אחמד או להקניטו. הירוי הופסק עקב

עמוד 1

מעצור בנשך. זמן קצר לאחר הירי הגיעו למקום שוטרים. בשלב זה, הניתן הנאשם את הנשך על הרצפה והחל ללקת לעברם עד שנעצר.

עיקר טיעוני המאשימה לעונש

3. המאשימה בטיעוניה הדגישה את חומרת העבירות בהן הורשע הנאשם, תוך מתן דגש על תופעת האלימות באמצעות נשך, והצורך להחמיר בעבירות נשך, כאשר המטרה היא להגן על שלום הציבור, על חי אדם, על שלטון החוק והסדר הציבורי. המאשימה ציינה כי מדובר במעשה מדיינה בפרט בחברה הערבית, כאשר החוקן עצמו נדרש לצורך בהחמרה בענישה וקבע עונשי מינימום. המאשימה הדגישה את המגמה של החמרה בענישה, הן בהחזקת או נשיאת נשך והן מקום בו מדובר בשימוש בנשך לצורך הטלת אימה או איומים. בכל הקשור לנסיבות הקשורות ביצוע העבירות, טענה כי מדובר באירוע מתוכנן, בכוונה להפחיד את המתלוון על רקע סכור, ובשל כך הנאשם הצטייד בכל נשק קטלני, מסווג תחת מקלע מאולתר מסווג קרלו טען במחסנית שהכילה 3 כדורים, עמד במדרגות ביתו הסמוכות לבית המתלוון, יירה ירייה אחת באוויר בכוונה להפחיד את המתלוון או להקניט, ומעשו הופסקו עקב מעורב בנשך ולא מתוך החלטה שלו לעשות כן. ציינה כי אמונה לא נגרם נזק ממשויו של הנאשם, אולם הדגישה כי האירוע התרחש באזור מגורים באור יום ובשעת צהרים, ובהתאם גם פוטנציאל הפגיעה וההרג גדול יותר. עוד ציינה כי מדובר בנאשם בגין, שאינו סובל מליקויות כלשהן, לא היה במצבה נפשית חריגה שהשפיעה על יכולתו לשולט במעשהיו, והיה מודע היטב למעשיו, לחומרתם ולהשלכותיהם. באשר לנסיבות שאין קשורות ביצוע העבירות, הפנתה להעדר עבר פלילי, להודאותו בכתב אישום מתוקן, ללקיחת האחריות ולהיסכון בזמן שיפוטי יקר. באשר למדיינות הענישה, הפנתה לפסיקה רלוונטית וטענה למתחם עונש הולם אשר נע בין 3.5 ועד 5.5 שנות מאסר בפועל. לאור כל האמור לעיל, ביקשה לאמץ את מתחם הענישה, ולנקם את עונשו של הנאשם ברף התחثان של המתחם. עוד ביקשה להטיל על הנאשם מאסר על תנאי ארוך ומשמעותי וכן כספי.

עיקר טיעוני הנאשם לעונש

4. ב"כ הנאשם, הפנה להודאותו המיידית של הנאשם, ללקיחת האחריות, להבעת החרטה העמוקה, להיסכון בזמן שיפוטי יקר ולהיסכון בשמיית העדים. עד הפנזה לנסיבותו האישיות של הנאשם, בין היתר, לגילו הצעיר, היותו רוק, בן למשפחה נורמטיבית, אשר ניהל אורח חיים נורמטיבי עבור מעצרו. הדגיש כי מדובר בנאשם שלא עבר פלילי ולמעשה מדובר בהסתבכותו הראשונה בפלילים ומעשו חריגים בנוף חייו האישים ובחיי משפחתו. ביקש להתחשב בכך שנייהו ההליך המשפטי נגדו והתקופה הארוכה בה הנאשם היה נתון במעצר עד תום ההליכים, חידדו עבورو את חומרת מעשיו ומהווים מרטיע面前 הנסיבות דומה בעtid. בכל הקשור לנסיבות ביצוע העבירות, טען כי לא מדובר באירוע מתוכנן, אלא בתגובה ספונטנית שמקורה בשיקול דעת לקוי על רקע הויכוח שהתרפתח בין אביו למטלון. עוד ציין, כי בזמן ביצוע העבירות, המתלוון עצמו לא נכח בבית, דבר

הממחיש את העדר הכוונה לפגוע בו. בנוסף טען, כי מדובר בנסיבות נשך רגעית בלבד, והירי כלל יריה אחת בלבד באוויר, והדגיש את העובדה שלא נגרם כל נזק. הפנה לעובדה שהנאשם לא התנגד לעצמו, לא ניסה לבrhoח, ושיתף פעולה עם גורמי החוקה והמשטרה. אשר לסיכוי השיקום ציין את שיתוף הפעולה המלא של הנאשם עם גורמי הטיפול במהלך מעצמו, ואת נוכנותו ורצונו להשתתף בקבוצות טיפול. אשר למדיניות העונישה, הפנה לפסיקה רלוונטיות וטען למתחם עונש הולם שבין 12 ל- 24 חודשים מססר בפועל. במקביל הנסיבות, ביקש למקם את עונשו של הנאשם ברף התחthon הבינוי של המתחם בנייני ימי מעצמו.

5. הנאשם עצמו הצעיר על ביצוע העבירות, ציין כי טעה והבטיח שמעשי לא ישנו. עוד ציין כי הוא בן למשפחה נורמטיבית שחונך על אהבת חינם ועשיות טוב. בנוסף סיפר כי הוא משתתף בקבוצות טיפול בכלא שעוזרות לו עד מADOW.

דין

קבעת מתחם העונש הולם

6. פרק ו' סימן א' 1 לחוק העונשין דין בהבונית שיפוט הדעת השיפוטית בעונישה (סעיפים 40א-טו) וקובע בין היתר, כי העיקרי המנחה בגזירת הדין הינו עקרון הלהימה, קרי קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנسبותיו ומידת האשמה של הנאשם ובין סוג ומידת העונש המוטלים עליו (ס' 40 א). ראשון השיקולים הוא הלהימה ואחריו שיקום, הגנה על שלום הציבור, הרתעה אישית והרתעת הרבים. בשלב ראשון יש לקבוע את מתחם העונש הולם, אשר נגזר מחומרת העבירה ונסיבות ביצועה, הערך החברתי עליו יש להגן, מידת הפגיעה בערך זה, ומדיניות העונישה הנהוגה ביחס לאותה עבירה.

הערכים החברתיים עליהם יש להגן

7. הערכים המוגנים שנפגעו כתוצאה מביצוע העבירות נשוא כתוב האישום המתוקן הינם הצורך לשומר: על חי אדם ושלמות הגוף; על שלום הציבור ותחושים בטחומו מפני פגיעות הגוף ונפש; ועל הסדר הציבורי. על ערכים אלה ניתן להגן בעיקר באמצעות פיקוח הדוק של הרשות להנפקת רישיונות להחזקת נשך. נשיאת נשך שלא כדי מחללת ביכולתה של הרשות לבצע פיקוח ואכיפה כנדרש. בנוסף מי שמחזיק נשך ללא רישיון מסכן את הציבור, לאחר שלא עבר הכשרה מתאימה, יש להניח כי אינו יודע להשתמש בו בדרך נכונה ובטוחה. למוחר לציין, כי לא כל אדם רשאי לשאת נשך, ושיקולי הרשות במתן היתר לנשיאת נשך נועד להבטיח את שלום הציבור וניתנים במשורה ביחס לאזרחים מן השורה. החוק והפסיקה ייחסו לעבירות בנשך חומרה מיוחדת, נוכח ההשלכות הרות האסון, ופוטנציאלי הסיכון הרב הגלום בהן. נפסק, כי זמיןותו של נשך חמ בועל פוטנציאלי

להסכמה בעבירות אלימות מסוימים, מחייבות ביטוי עונשי הולם והחמורה ברמת הענישה.

בית המשפט העליון התייחס רבות לחומרתן של עבירות נשק, אך שהפכו ל"מכת מדינה" ולצורך להחמיר עד מאוד בענישה בעניין. גם המחוקק התייחס לחומרת העבירות הנשק שכקבע עונשי מינימום לעבירות נשק, חוק העונשין (תיקון מס' 140 - הוראת שעה), התשפ"ב-2021, אשר נכנס לתוקף בדצמבר 2021. ר' ע"פ **5813/21 ג'בארין נ' מדינת ישראל** שם נאמר בין היתר: "רבות נכתב על עבירות נשק והתערבות ערכאת העורעור בקביעת העונש ההולם בכלל ובעבירות נשק בפרט. אם קיימת התערבות, היא בדרך כלל נעשית על מנת להחמיר בעונשם של עבריני נשק ולא להקל עמו. לאחרונה, נאמרו על ידי הדברים הבאים במסגרת ע"פ 8320/21 מדינת ישראל נ' בsvilleה: אין צורך להזכיר במילים על אוזות החומרה הנלוות לעבירות נשק. אין היום חולקין כי עבירות מסווג זה הפכו ל"מכת מדינה" של ממש... מכיה זו מצריכה מענה הולם בדמות ענישה מחמירה של הטלת עונשי מאסר משמעותיים. מצוים אנו לעת זאת במצב חרום של ממש בענין עבירות נשק, ולא בכדי נתקבע עתה תיקון לחוק העונשין (חוק העונשין (תיקון מס' 140 - הוראת שעה), התשפ"ב-2021) - שלא חל בעניינו - הקובל עונשי מינימום לעבירות נשק' (שם, פסקה 25). בע"פ 7502/12 **כויס נ' מדינת ישראל** (בימ"ש העליון) נאמר בין היתר כי: "UBEIROT BENAK L'SOGIHA MIGLIMOT B'TOKON SIKUN MASHI L'SHALOM HATZIBOR V'LIVITCHONO, SHEN LA'YITN L'DUDUT LEHICAN YTGANGLU KALI HENSHK HAMOZKIM SHLA DIN, V'AIZAH SHIMUSH YUSAHA B'HEM BEUTID". בע"פ **5833/07 ח'ורי נ' מדינת ישראל** (בימ"ש העליון) נאר כי: "HENISIUN MLAMD SHENAK ASHER MKORO MFOKFUK, LA'ACHER SHEHO YICHA MIDYI HAMHZIK BO, MOZEA AT DRKO L'DIDIM UBERINYINOT AO L'MAFGEIMIM L'MINHEM, V'HARI ALA GM ALA CABER HOCHICO CI AIN HEM MAHSESHIM LASHTEMASH BO GEM B'MAKOMOT SOANEIM, V'GEM CASHER B'ROR L'HEM CI ULOLIM L'HIFGUA MAHIRI ANSHIM TAMIMIM SHNKLUU LZIRAH BD'RUK MKRHA...". עבירות הנשק, הפכו למרבה הצעיר, ל"מכת מדינה" של ממש: ראו לעניין זה דבריו של כב' הש' אלרון ברע"פ **5613/20 אלהוזיל** כדלהלן: "LGOFIM SHL DBRIM, UBEIROT BENAK HFPOO B'SHINIM HAACHRONOT, LTOWFEHA NFOTZA BKRB AVOCLOSIOT SHONOT B'CHBRA HAYISRAELIT, HAMBI'AH L'UTIM MZO'MONOT LFEGUEH B'CHAFIM MFESHU V'LA'OBED CHAI ADAM. CTOTZACHA MCR, B'IT MASHP ZA SHB V'KBUV CI MATHI'IBUT HACHEMRA MASHIT BEUNISHA UL UBEIROT ALU, UL MNT L'SDR MSCR MRTEUUF MFANI BI'IZOUN...".

נסיבות ביצוע העבירות

8. נסיבות ביצוע העבירות פורטו במסגרת תיאור עובדות כתוב האישום המתוקן. בקביעת חומרת עבירת הנשק יש להביא בחשבון מספר מרכיבים, ובכללם: סוג הנשק המחזק שלא דין, מספר הנשקים, כמות התחמושת ומטרת החזקתו (ראה ע"פ **1530/04 + 1332/04 יצחק רפאל פס ואות' נגד מדינת ישראל** (בימ"ש העליון)).

9. הנאשם החזיק ונשא בנשך קטלני מסווג תחת מקלע טעון במחסנית עם שלושה כדורים, והוא ירה כדור אחד באוויר בסמוך לביתו של המTELונן, והכל על רקע של סכסוך פערוט בין אביו של הנאשם למTELונן.

חומרה מיוחדת יש בעובדה שהנאשם החזיק את הנשק ועשה בו שימוש באזרור מגורים, ורק במלז לא נפגעו תושבי המקום. חלקו של הנאשם בbrities העירות הינו בלבד. מדובר בנאשם בגין, שהבין את הפסול במעשה והשלכותיהם, יכול היה להימנע מביצועם אך הוא בחר שלא לעשות כן.

אמנם הירי לא בוצע במטרה לפגוע באדם והנאשם ירה ירייה אחת באוויר, ובפועל לא נגרם נזק לגוף או לרכוש. עם זאת יש לזכור כי הירי הופסק בשל מעצור בנשק, ולא מפאת החלטת הנאשם לחודל.

הנאשם אינו מורה לשאת נשק או לעשות בו שימוש, הוא לא עבר הכשרות מתאימות, לרבות אלו הקשורות בבטיחות בירי, ופוטנציאלי הנזק מיריו גם אם אינו מכון עלול להיות רב, ואף קטלני.

חומרה נוספת יש בעובדה שמדובר בנשך מסווג כתמקלע שפטנצייאלי הנזק הטמון בו גдол משל אקדח או משל רובה חצי אוטומטי.

10. אין להטבות הנאשם כי אכן מדובר בנשciaת נשך לפרק זמן קצר בלבד.

11. בכלל הנסיבות, אני סבור כי במקרה זה מידת הפגיעה בערכיהם המוגנים הינה משמעותית ומזכה ברף חומרה ביןוני ומעלה (קרוב יותר לבינוני).

מדיניות העונישה והפסיקה הנהוגה

12. בית המשפט העליון עמד לא אחות על חומרתן של עבירות הנשק, המקומות סיכון ממשי וחמור לציבור ויצירות פוטנציאלי להסלמה עברינית, תוך שהוא חוזר וxbaיר, כי חומרה זו מחייבת ליתן ביטוי עונשי הולם באמצעות הרחקת מבצעי העבירות לתקופת מאסר ממשית לרצוי בפועל. בע"פ 13/1323 חסן ב' מדינת ישראל (בימ"ש העליון) נקבע בין היתר, כי "הסכמה הנשכפת לציבור כתוצאה מעבירות נשך, לצד המմדים שאיליהם הגיעו, מחייבים לתת ביטוי הולם וכבד משקל להגנה על הערך החברתי שנפגע כתוצאה מפעילות עברינית זאת, ולהחמיר את עונשי המאסר המוטלים בגין פעילות עברינית זאת, בהדרגה". בע"פ 2918/13 דבש נ' מדינת ישראל (בימ"ש העליון) נקבע כי "המציאות בארץ המתבטאת בזמיןותו של נשך חמ רוב עוצמה שיש עימו פוטנציאלי להסלמת האלים העריבניים, מחייבת מתן ביטוי עונשי הולם שירותו באופן ממשי מהחזקת נשך בכלל ומשימוש בו בפרט".

בע"פ 1509/20 מדינת ישראל נ' רפאט נבארי הנאשם הורשע בעבירות של נשאה והובלת של נשך מסווג כתמקלע מאולתר ובירוי מנשך חמ באזרור מגורים בהיותו נהג ברכב, הירי שביצע לא גרם לנזק בגוף או ברכוש. נקבע מתחם עונש הולם בין 50-20 חודשים כודשי מאסר בפועל. על הנאשם בעל עבר פלילי הכלול 4 הרשעות, הוטלו בין היתר 27 חודשים מאסר ורכיבים נוספים של מאסר מותנה וחילוט רכב. ערעור על קולות העונש התקבל, ולענין מתחם העונש נקבע כי: "...לנוכח הריבוי של אירועי ירי באזרורי מגורים בעת האחونة, הרף התחנון של המתחם צריין, לדעתנו, להיות גבוה יותר מעשרים חודשי מאסר, וזאת באופן משמעותי".

עונשו של הנאשם הוחמר ל- 36 חודשים מאסר בפועל. בע"פ 21/2022 דחלה נ' מדינת ישראל הנאשם הורשע בעבירות של נשיאת נשק, ירי באזרור מגורים וшибוש מהלכי משפט, ובכך ועל רקע סכסוך בין משפחות, הצד יד באקדח ובמחסנית, בה 9 כדורים שלידיו כפפות ופנוי מכוונים ב"חם צוואר", ביצע את הירי ונמלט מהמקום. הנאשם גם לא שעה לשוטרים שהוא בסמוך וקראו לעברו "עצור משטרת", והמשיך בריצה תוך שהוא זורק את האקדח והמחסנית שהוא ברשותו. נקבע מתחם ענישה הנע בין 34 ל- 54 חודשים מאסר בפועל. על הנאשם הוטלו 36 חודשים מאסר בפועל לצד עונשים נלוויים. ערעור נדחה. בע"פ 20/2019 מטר נ' מדינת ישראל

הנאשם הורשע בעבירות של נשיאת והחזקת נשק ותחמושת, ירי מנשק חם, בכך ובזמן שישב במושב הקדמי של רכב שבו היה מקלע מאולתר, דרכ את הנשק, פתח את החלון ויראה מספר כדורים מבעד לחלון. נקבע מתחם ענישה הנע בין 20 ל- 50 חודשים מאסר בפועל. על הנאשם, נעדר עבר פלילי הוטלו 30 חודשים מאסר בפועל בגיןacted מצאורים מותניים. במסגרת הערעור הופחת עונשו ל- 22 חודשים מאסר, בהתחשב בגילו הצעיר וב אברהו הנקי של הנאשם. בע"פ 21/2018 מדינת ישראל נ' פקהה

הנאשם הורשע בעבירות של נשיאת נשק ויראי מנשק חם במקום מגורים, בכך שירה מספר כדורים באוויר בסמוך למתחם אירופים. נקבע מתחם הענישה בין 14 ל- 36 חודשים מאסר בפועל. על הנאשם בעל עבר פלילי הוטלו 14 חודשים מאסר, וזאת בהתחשב בנסיבות האישיות והמלצות שירות המבחן החוביות. ערעור על קולת העונש התקבל באופן שעונשו של הנאשם הועמד על 25 חודשים מאסר בפועל. בע"פ 21/2010 פלוני נ' מדינת ישראל,

הנאשם הורשע בעבירות של החזקת נשק, ירי מנשק שלא כדין, איומים והפרעה לשוטר במילוי תפקידו, בכך שהחזק באקדח חצי אוטומטי, וירה שתי יריות באוויר על רקע וויכוח עם קתין אשר ניסה להימלט מהמקום, בתגובה, ירה הנאשם מספר יריות נוספת. נקבע מתחם ענישה של 36-60 חודשים מאסר בפועל. על הנאשם הוטלו 42 חודשים מאסר בפועל. ערעור על חומרת העונש נדחה. בע"פ 22/2016 יair סבג נ' מדינת ישראל,

הנאשם הורשע בעבירות של החזקת נשק והובלת נשק והחזקת סכין, בכך שירה באקדח חצי אוטומטי בשעת צהרים סמוך לביתו של אדם עמו היה מסוכסך. נקבע מתחם אשר נע בין 30 ועד 60 חודשים מאסר בפועל. על הנאשם הוטלו 45 חודשים מאסר בפועל בגיןacted עונשה נלוויות. ערעור על חומרת העונש נדחה.

13. המשימה הפנמה למספר פסקי דין כאשר מתחמי העונשה נעים בין 30 חודשים ועד 7 שנים מאסר בפועל והעונשים שהוטלו נעים בין 18 ועד 60 חודשים מאסר בפועל.

14. ב"כ הנאשם הפנה למספר פסקי דין כאשר מתחמי העונשה נעים בין 3 חודשים ועד 56 חודשים מאסר בפועל והעונשים שהוטלו נעים בין 6 חודשים מאסר בעבודות שירות ועד 36 חודשים מאסר בפועל.

לסיכום מתחם העונש ההולם

15. למקרה הצעיר שימוש בנשק חם הפרק לחזון נפרץ ברחובות ישובים ערביים רבים במדינה. מדובר בתופעה קשה, אכזרית וקטלנית, וחדשות לבקרים אנו מתבשרים על מותם של אזרחים תמים, עובי אורך שנקלעו אליו הירי. תיעוזתם של העושים שימוש בנשק לצורך פתרון סכסוכים וביצוע עבירות, אינה יודעת גבול, ועל בתי המשפט לתרום את חלקם בהגנה על התושבים.

החזקת נشك לא חוקי צפואה להסתויים בשימוש לא חוקי בנשק ובהקשר זה כבר נאמר בע"פ 13/4945 מדינת ישראל, עבד אלכרם כי: עצם החזקת נشك בעל פוטנציאל קטילה מבלי שיש עליו ועל בעלי פיקוח מוסדר של הרשויות טומן בחובו סיכון, כאשר המחזק בו נתון תמיד לחשש שיתפתחה לעשות בו שימוש, ولو ברגען לחץ ופחד... יתר על כן, במעשיו של המשבב יש משום יסוד של נטילת החוק לידים תחת הורתת דבר האיומים על חייו לטיפול הגורם המוסמן לכך - משטרת ישראל. זאת, כאמור בידו לדעת כיצד עלולה פרשת האיומים להשתיים אלמלא נתפס הנشك על-ידי המשטרה. התנהלות זו יש בה גם היבט של פגיעה בסדר החברתי, מעבר לעצם יצירת הסיכון לשלום הציבור". (ההדגשות שלי ג.ק.).

הדברים יפים גם בעניינו של הנאשם שבעפניו.

16. העונש המרבי הקבוע בחוק ביחס לעבירה של החזקת נשק הוא 7 שנות מאסר ולא פחות מ- 21 חודשים מאסר (עונש המינימום הקבוע בחוק שאינו יכול להיות כולו על תנאי), העונש המרבי הקבוע בחוק ביחס לעבירה של נשיאת נשק הינו 10 שנות מאסר ולא פחות מ- 2.5 שנים (עונש המינימום הקבוע בחוק שאינו יכול להיות כולו על תנאי), העונש המרבי הקבוע בצדיה של נשיאת והחזקקה של אביזר או תחמושת הוא 3 שנות מאסר ובצדיה של עבירה של ירי בנשק חם באזרור מגורים עד 5 שנות מאסר. יש בתיקון 140 לחוק העונשין כדי ללמד על מגמת ההחמרה הכלכלית ביחס לעבירות נשק, כפי שהדבר בא לידי ביטוי בפסקיקה. כאמור, בית המשפט העליון קבע באופן ברור כי ככל בעבירות נשיאת והובלת נשק מתחם העונש הולם נע בין 30 ל-42 חודשים מאסר בפועל. ר' ע"פ **5602 מ. ישראל פלוני**: "כעולה מפסקתו של בית משפט זה, מתחם העונשה הרגיל שראוי לקבוע לנאשם בגין נשיאת חוליות חוקית של נשק חם למרחב הציבורי נע בין 30 ל-42 חודשים מאסר בגין סוג ובריה (לצד עונשים נלוויים בדמותם של מאסר-על-תנאי וקנס)".

17. לאחר שקהלתי את חומרת העבירות, נסיבות ביצוען כמפורט לעיל, העריכים החברתיים עליהם יש להגן, מידת הפגיעה בהם והפסיכה הנהוגה, אני סבור כי מתחם העונש ההולם צריך לכלול רכיב של מאסר בפועל שלא יפחית מ- 34 חודשים ולא יעלה על 50 חודשים בצד עונשים נלוויים.

נסיבות שאין הקשורות בבחירה הערים

18.akk. לך לאני מביא בחשבון את: קבלת האחריות; הבעת החריטה הכהנה; ההודאה בכתב האישום המתווך; החיסכון בזמן שיפוטו; החיסכון בעבודות המתלוון; גילו הצער של הנאשם; העובדה שהוא נעדר כל עבר פלילי; נסיבותו האישיות כעולה מטעוני ההגנה, תקופת המעצר המשמעותית בה הוא היה נתון עד היום (כידוע תנאי המעצר קשים מתנאי מסר); השכלות המאסר על הנאשם ומשפחותו, בפרט נוכח העובدة שמדובר במסרו הראשון; ושיטוף הפעולה של הנאשם עם גורמי הטיפול בבית הכלא ורצוינו לנחל אורח חיים נורמטיבי.

19. בכלל הנسبות, בהעדר נסיבות לחומרה, אני סבור שכןן לגזר על הנאשם עונש מאסר בפועל ברף התחthon של המתחם.

20. לאור כל האמור לעיל, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

אני גוזר על הנאשם מאסר בפועל לתקופה של 34 חודשים בגיןimi מעצרו מתאריך 09.05.23 ועד היום.

אני גוזר על הנאשם עונש מאסר על תנאי לתקופה של 10 חודשים והתנאי הוא שלא יעבור בתוך 3 שנים מיום שחרורו ממאסרו, עבירות נשק או אלימות מסווג פשע וירושע בגינה.

אני גוזר על הנאשם עונש מאסר על תנאי לתקופה של 6 חודשים והתנאי הוא שלא יעבור בתוך 3 שנים מיום שחרורו ממאסרו, עבירה נשק מסווג עוון וירושע בגינה.

אני גוזר על הנאשם קנס כספי בסך 6,000 ₪ או 60 ימי מאסר.

הकנס שהוטל על הנאשם ישולם עד ליום 01.09.24.

תשומת לב הנאשם שיש לשלם את הקנס לחשבון המרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגביה, החל ממועד 3 ימים מעת גזר הדין ועד באחת מהדרכיהם הבאות: בכרטיס אשראי - באתר המקיים של רשות האכיפה והגביה, או.v.gov.il או חפש בגוגל "תשלום גביית קנסות". מוקד שירות טלפוני בשירות עצמי (מרכז גביה) - בטלפון 073-2055000 או 35592-073* (ניתן לפנות לנציגים לקבלת מידע במספרים הללו). במחזור בכל סניף של בנק הדואר - בהציגת תעודה זהה בלבד (אין צורך בשוברי תשלום).

זכות ערעור לבית המשפט העליון בתוך 45 ימים מהיום.

ניתן היום, י"ז אדר א' תשפ"ד, 26 פברואר 2024, בנסיבות הצדדים.